

ZÁVÄZNOŠŤ ROZHODNUTÍ SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE V PREJUDICIÁLNO M KONANÍ SO ZAMERANÍ M SA NA VEREJNÉ OBSTARÁVANIE¹

JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD.

Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta
Ústav Európskeho práva
daniela.jezova@flaw.uniba.sk

ZávÄznosť rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie v prejudiciálnom konaní so zameraním sa na verejné obstarávanie

Abstrakt: Článok sa zameriava na otázku účinkov rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vydaných v prejudiciálnom konaní ako osobitnom konaní. Článok reflektuje otázky záväznosti takto vydaných rozhodnutí, najmä so zameraním na rozsah samotnej záväznosti, čiže či ide len o záväznosť inter partes alebo záväznosť erga omnes, prípadne iný rozsah záväznosti. Osobitná pozornosť je venovaná oblasti verejného obstarávania a významu prejudiciálneho konania v tejto oblasti práva.

Commitment of the decision of the Court of Justice of the European Union in the preliminary ruling procedure focusing on public procurement

Abstract: The article addresses the question of the effects of the rulings of the Court of Justice of the European Union in the preliminary ruling procedure as a special type of procedure. The article reflects the question of the binding nature of the decisions thus issued, in particular with regard to the scope of bindingness itself, ie whether it is only the binding of the inter partes or the binding of erga omnes, or other scope of bindingness. Particular attention is paid to the field of public procurement and the importance of the preliminary ruling in this area of law.

¹ Článok je súčasťou grantového projektu Agentúry na podporu výskumu a vývoja č. APVV-17-0641 „Zefektívnenie právnej úpravy verejného obstarávania a jej aplikácie v kontexte práva Európskej únie“

Bekennnis zur Entscheidung des Gerichtshofs der Europäischen Union im Vorabentscheidungsverfahren mit Schwerpunkt auf dem öffentlichen Beschaffungswesen

Abstrakt: Der Artikel befasst sich mit der Frage der Auswirkungen der Urteile des Gerichtshofs der Europäischen Union im Vorabentscheidungsverfahren als besonderes Verfahren. Der Artikel spiegelt die Frage nach der Verbindlichkeit der auf diese Weise ergangenen Entscheidungen wider, insbesondere in Bezug auf den Umfang der Verbindlichkeit selbst, ob es sich nur um die Verbindlichkeit der Vertragsparteien oder die Verbindlichkeit von Erga Omnes oder einen anderen Haftungsumfang handelt. Besonderes Augenmerk wird auf den Bereich des öffentlichen Auftragswesens und die Bedeutung der Vorabentscheidung in diesem Rechtsbereich gelegt.

Kľúčové slová: Európska Únia, Súdny dvor, konanie o prejudiciálnej otázke, verejné obstarávanie

Key words: European Union, Court of Justice, preliminary ruling procedure, procurement

Schlüsselwörter: Europäische Union, Gerichtshof, Vorabentscheidungsverfahren, öffentliches Beschaffungswesen

Úvod

Prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ je konanie, ktoré zásadne ovplyvňuje tvorbu judikatúry slovenských súdov. Ide o nespоровé konanie v rámci ktorého Súdny dvor EÚ odpovedá na otázky kladené národnými súdmi počas trvania sporu pred národným súdom. Odpovede Súdneho dvora neriešia spor samotný, ale poskytujú národnému sudcovi interpretáciu práva Európskej únie potrebnú pre rozhodnutie vo veci samej. Na základe odpovedí zo Súdneho dvora národný sudca následne aplikuje právo EÚ na spor, ktorý je pred ním vedený a vo veci rozhodne. Zároveň národný sudca, ak rieši otázku výkladu práva EÚ, ktorá už bola riešená pred Súdny dvorom, je povinný poznať takúto judikatúru a na ňu správne odkázať.

V rámci témy prejudiciálne konanie sa vyskytuje viacero otázok ako je napríklad otázka neprípustnosti položených prejudiciálnych otázok zo strany národných súdov, otázka definície národného súdu, ktorý je oprávnený začať prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ, otázka povinnosti položiť prejudiciálnu otázku Súdny dvoru a výnimky z nej ako aj otázka záväznosti súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ. Práve otázka záväznosti je predmetom úvah v tomto článku. Prejudiciálne konanie rieši otázky aj verejného obstarávania na ktoré sa tento článok zameriava.

1. Závaznosť rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a jej rozsah

Konanie o prejudiciálnej otázke je postavené na dialógu medzi národným sudcom a Súdny dvorom EÚ. „V rámci prejudiciálneho konania nie je riešený spor medzi stranami, ale Súdny dvor poskytuje iba odpovede na konkrétne otázky národného súdu týkajúce sa výkladu práva Európskej Únie.“² Právomoc Súdneho dvora EÚ v prejudiciálnych konaniach sa týka výkladu a platnosti európskeho práva a je možné ju vykonať výlučne na návrh národných súdov. Nie je možné začať prejudiciálne konanie *ex officio* samotným Súdny dvorom EÚ a ani toto konanie začať jednotlivými účastníkmi konania vedeného pred národným súdom. Preto je výlučne na národných súdoch, aby identifikovali, tak potrebu iniciovania prejudiciálneho konania, ako aj relevanciu otázky pre Súdny dvor. Mechanizmus prejudiciálneho konania je kľúčovým prvkom umožnenia Súdny dvoru koordinovať národné súdy a zabezpečiť tak jednotný výklad európskeho práva. Medzi prvotné rozhodnutia Súdneho dvora vydané v prejudiciálnom konaní patria *Van Gend & Loos*³, *Costa v. ENEL*⁴. Viaceré základné zásady európskeho práva pochádzajú práve z prejudiciálneho konania ako zásada prednosti, priameho účinku, zodpovednosti členského štátu za škodu jednotlivcovi a iné.⁵

Súdny dvor je považovaný za jeden z najvplyvnejších súdov, ktorý zásadne ovplyvnil vývoj judikatúry členských štátov EÚ (vrátane SR) prostredníctvom poskytovania záväzného výkladu práva EÚ a jeho rozhodnutia zásadne ovplyvnili aj rôzne oblasti politického vývoja krajín. Vzhľadom na postavenie a kompetencie Súdneho dvora v právnom systéme EÚ, považujeme za potrebné analyzovať jeho rozhodovaciu činnosť a záväznosť jeho súdnych rozhodnutí v prejudiciálnom konaní, ako prameň práva EÚ.

Pre účely východísk pre tento článok a v rámci teórie, keď sa pozrieme na význam slova záväznosť súdnych rozhodnutí, tak záväznosť *de iure*, ktorá v zásade znamená percedenčné právo, pričom právnym poriadkom je priamo označené súdne rozhodnutie ako *precedens*. V rámci všeobecnej definície *precedensov* ide o používanie minulých súdnych rozhodnutí na súčasné a budúce prípady, pričom rozhodnutie,

² Ježová, D.: Prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ, Eurokodex, Žilina, 2013, str. 21

³ C-26/62 NV *Algemene Transport- en Expeditie Onderneming van Gend & Loos* proti Nederlandse administratie der belastingen, rozsudok z 05. 02. 1963, Zb.r. 3

⁴ C-6/64 *Costa v. ENEL*, rozsudok z 15. 07. 1964, Zb.r. 585

⁵ Recommendations to national courts and tribunals in relation to the initiation of preliminary ruling proceedings (2018/C 257/01)

v ktorom určitá právna otázka ja riešená, je záväzné pre rozhodovanie v podobnej veci. Precedenčné právo je typické pre angloamerické krajiny a známe ako tzv. common law. *Záväznosť de facto* znamená záväznosť rozhodnutí, pričom nejde o vyslovene označenú záväznosť právnym poriadkom.

V rámci Lisabonskej zmluvy členské štáty vlastne akceptovali záväznosť súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, a to prostredníctvom deklarácie týkajúcej sa prednosti práva EÚ, ktorá vychádzala z rozhodnutia *Costa vs. ENEL*. Na základe uvedeného bola prebratá judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa základných zásad a princípov európskeho práva. V otázke právnej relevancie tejto deklarácie bolo prezentovaných viacero právnych názorov, ktoré polemizovali s normatívnou záväznosťou judikatúry Súdneho dvora na základe tejto deklarácie.

V prípade *Da Costa*⁶ Súdny dvor už v roku 1963 zaviedol v zása-
de všeobecnú záväznosť jeho výkladu európskeho práva poskytnutého
v rámci prejudiciálneho konania. V tomto rozhodnutí definoval jednu
z výnimiek z povinnosti položiť prejudiciálnu otázku, a to práve vtedy,
keď Súdny dvor už výklad daného ustanovenia raz uskutočnil – v tomto
prípade sa jednalo o identické otázky ako boli položené v prípade *Van
Gend & Loos* a zdefinoval tak doktrínu *acte éclairé*. Uvedená doktrína
bola zhrnutá a mierne upravená v rozhodnutí *CILFIT*⁷, kde boli zdefi-
nované všetky výnimky z povinnosti položiť prejudiciálnu otázku, a to
tak doktrína *acte éclairé* ako aj doktrína *acte clair*.⁸

Zásadnú štúdiu v tejto oblasti uskutočnil autor Marc Jacob⁹ kto-
rý sa zaoberal vo svojej publikácii precedenčným systémom v rámci
Európskej únie. Vypracoval tézu, že Súdny dvor primárne využíva pre-
cedens na posilnenie svojej legitimacy a akceptácie a na odrážanie von-
kajších výziev. Vo svojej empirickej analýze sa autor opiera o 52 prí-
padov, o ktorých rozhodla Veľká komora Súdneho dvora EÚ. Aj Jacob
používa na svoju argumentáciu ako jeden príklad normatívnosti pre-
cedensov doktrínu *acte claire* a *acte éclairé*, ktorá bola rozpracova-
ná v rozsudku *CILFIT*. Podľa tejto doktríny vnútroštátne súdy, ktorých
rozhodnutia sú konečné, nie sú povinné postúpiť vec Súdnemu dvoru,
ak neexistuje žiadna rozumná pochybnosť o správnom uplatňovaní

⁶ C-28-30/62 *Da Costa en Schaake NV, Jacob Meijer NV, Hoechst-Holland NV v. Administration fiscale néerlandaise*, rozsudok z 27. 03. 1963, Zb.r. 61

⁷ 238/81 *CILFIT and Lanificio di Gavardo SpA v. Ministri of Health*, rozsudok z 06. 10. 1982, Zb.r. 3415

⁸ Bližšie pozri: Ježová, D.: Všeobecne o konaní o predbežnej otázke pred Súdny dvorom Európskej únie, In.: *Acta Facultatis Iuridicae Universitatis Comenianae*, Tomus XXX, 2012, Univerzita Komenského v Bratislave, str. 78

⁹ Jacob, M.: *Precedents and Case-based Reasoning in European Court of Justice – Unfinished Business*, Cambridge University Press, NY, 2014

práva EÚ alebo vecne zhodná záležitosť bola vyriešená Súdnym dvorom skôr. Aj podľa Jacoba táto doktrína nevyhnutne predpokladá určitú normatívnu silu precedensov.

Súdny dvor sa snaží budovať systém jednotnosti a systematickosti nielen európskeho práva, ale aj judikatúry súdu. Je potrebné podotknúť a uvedomiť si určitý hybridný charakter Súdneho dvora ako ústavného, správneho a medzinárodného súdu. Preto označujeme tento súd ako súd *sui generis*. Súdny dvor plní funkciu ústavného súdu práve v tom konaní o prejudiciálnej otázke, kde sa zaoberá platnosťou alebo neplatnosťou jednotlivých aktov Únie.

V európskom práve nenájdeme priamo definovanie precedenčného systému a normatívne účinky rozhodnutí Súdneho dvora môžeme vyvodit' z iných zdrojov. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na skutočnosť, že legislatívny proces v rámci EÚ prebieha so zapojením viacerých inštitúcií, kým tvorba súdnych rozhodnutí je výlučne v rukách jednej inštitúcie, a to je Súdny dvor EÚ, hoci s následkami často normatívnymi.

Relevancia prejudiciálneho konania nielen na judikatúru národných, a tak aj slovenských súdov, ale aj na samotný legislatívny proces, je zrejmá zo zásadného faktu a to, že výklad európskeho práva poskytnutý Súdnym dvorom v tomto konaní je záväzný. Rozhodnutie Súdneho dvora vo veci prejudiciálneho konania je záväzné tak pre súd, ktorý otázku položil ako aj pre všetky ostatné súdy členských štátov Európskej únie.

Jednotnosť a súlad práva EÚ možno zabezpečiť iba za podmienky, že judikatúra Súdneho dvora, t. j. výklad ustanovení európskeho práva bude záväzný na všetky prípady vo všetkých členských štátoch podľa tejto judikatúry. Záväznosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke možno vysvetliť s cieľom postupu uvedeného v článku 267 ZFEÚ, a to zabezpečiť jednotný výklad práva Únie v celej Únii a tento cieľ by mohol byť ohrozený, ak výklad, ktorý urobil Súdny dvor, je záväzný iba v konkrétnom prípade.

Je potrebné uviesť, že Súdny dvor rozvíja svoju judikatúru týkajúcu sa právnej otázky aj v rozsudkoch vydaných v iných konaniach, napríklad vo veci Komisia vs Taliansko¹⁰, kde vydal Súdny dvor rozhodnutie po zvážení žiadosti komisie o vyhlásenie, že príslušný členský štát nesplnil svoje povinnosti, Súdny dvor sa odvolal na svoju predchádzajúcu judikatúru z prejudiciálneho konania, a to konkrétne rozhodnutie vo veci Dilexport¹¹ a vysporiadal sa s prípadom tak, že na základe tejto judikatúry vyhlásil nesplnenie povinnosti.

¹⁰ C-129/00, Komisia vs Talianska republika, rozsudok z 9. decembra 2003, I-14672

¹¹ C-343/96, Dilexport, rozsudok z 9. februára 1999, I-600

Nie je pochýb o tom, že judikatúra Súdneho dvora je záväzná nielen pre súdy, ale aj pre zákonodarné orgány a výkonné orgány, napr. ak Súdny dvor vo svojom rozsudku *Regina v. Secretary of State*¹² pre zamestnanosť, prostredníctvom výkladu článku 119 Zmluvy o Európskom spoločenstve, vyhlásil, že kompenzácia za neoprávnené prepustenie spadá pod definíciu odmeny a nemožno prijať právnu normu v rozpore s touto interpretáciou. Súdny dvor je známy že v rámci svojej judikatúry bohato odkazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia v podobných veciach a tieto cituje.

Ako poznamenal aj autor Komárek¹³, začínajúc prípadom *Brasserie du Pêcheur / Factortame III*¹⁴ (stanovenie zodpovednosti štátu za porušenie EÚ povinnosti) sa mení rozdiel medzi „záväznou silou“ a „právnymi účinkami“ rozsudkov Súdneho dvora: podľa tejto judikatúry sa zdá, že Súdny dvor zaviedol systém precedensov a „viazaných“ vnútroštátnych súdov bez zriadenia formálnej hierarchie v užšom zmysle slova. Uvedený systém však nie je možné prirovnať s typickým common law systémom. Ako Komárek poznamenáva, Únia spája množstvo tradícií z civilného práva a common law práva a výsledok pokiaľ ide o stav rozhodnutí Súdneho dvora je istým spôsobom záhadný. Záhadnosť je prezentovaná práve tým, že na jednej strane zmluvy ustanovujú, že rozhodnutia Súdneho dvora nie sú všeobecne záväzné, na druhej strane judikatúra a prax nám hovorí niečo iné. Ďalšou záhadou je skutočnosť, že v prejudiciálnom konaní je postavenie národného súdu rovnocenné so Súdneho dvora a neexistuje postavenie nadradenosti a podradenosti avšak Súdny dvor v konečnom dôsledku dáva záväzný výklad európskeho práva, čo je typické pre vzťah nadradenosti a podriadenosti.

2. Judikatúra SD EÚ vo veciach verejného obstarávania v prejudiciálnom konaní

Ako je uvedené vyššie, prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora sú považované za záväzný prameň práva, pričom samotný Súdny dvor odkazuje v ďalších rozhodnutiach na svoje predošlé rozhodnutia. Vytvára tak ustálenú judikatúru, ktorá v rámci verejného obstarávania poskytuje návod tak pre členské štáty, ako aj pre obstarávate-

¹² C-167/97, *Regina v. Secretary of State*, rozsudok z 9. februára 1999, I-666

¹³ Komárek, J.: *Federal Elements in the Community Judicial System: Building Coherence in the Community Legal Order*, *Common Market Law Review*, Vol. 42, p. 9, 2005.

¹⁴ -46/93 a 48/93 *Brasserie du Pêcheur SA v. Nemecko a The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte: Faktortame Ltd.* a iní rozsudok z 05.03.1996, Zb.r. I-01029

fov. Od definovania základných pojmov až po vyplňanie aplikačných medzier interpretáciou prispieva Súdny dvor k väčšej právnej istote vo veciach verejného obstarávania a subsidiárne aj k efektívnosti tohto inštitútu v rámci vnútorného trhu EÚ.

Súdny dvor svojou judikatúrou v prejudiciálnom konaní v rámci oblasti verejného obstarávania boli napríklad v rozhodnutí vo veci Beentjes¹⁵ definoval verejného obstarávateľa, v ďalšom prípade Mannesmann¹⁶ alebo aj v prípade Komisia v. Rakúsko¹⁷, zaujal funkcionalistický prístup k výkladu uvedeného pojmu a prijal tri kritéria, ktoré musia byť splnené kumulatívne na posúdenie či sa jedná o verejného obstarávateľa s povinnosťou riadiť sa ustanoveniami o verejnom obstarávaní¹⁸. Rovnako v rámci prejudiciálneho konania boli prijaté ďalšie kľúčové rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach University of Cambridge¹⁹, Bayerischer Rundfunk²⁰, Adolf Truley²¹.

Jedným z ostatných a nepochybne dôležitým rozhodnutím Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní začatom na podnet súdu Slovenskej republiky je prípad SAG ELV Slovensko a.s.²² Súdny dvor tu uviedol, že nie je potrebné aby sa vyjadroval k výkladu smernice ako takej, a vnímal položené otázky ako celok tak, že sa zaoberal skúmaním, či obstarávateľia môžu alebo musia žiadať účastníka o podanie vysvetlenia v prípade ak sami usúdia, že predložená ponuka je v časti ceny neobvykle nízka alebo je nepresná v technických parametroch. S touto otázkou sa vysporiadal tak, že v podstate uložil povinnosť obstarávateľom požiadať uchádzača o vysvetlenie v prípade neobvykle nízkej ceny, nie však v prípade nepresnosti predloženej ponuky s technickými parametrami súťaže. Súdny dvor zároveň uviedol, že je v kompetencii národného súdu skúmať, či žiadosť o objasnenie neobvykle nízkej ceny bola dostatočne špecifická a umožnila takémuto účastníkovi dostatočné vysvetlenie. Vo vzťahu k nesprávne uvedenej technickej špecifikácii Súdny dvor uviedol, že § 42 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom

¹⁵ C-31/87 Gebroeders Beentjes z 20 septembra 1988

¹⁶ C-44/95 Mannesmann, rozsudok z 15 januára 1998

¹⁷ C-328/96 Komisia vs. Rakúska republika, rozsudok z 28. októbra 1999, I-07479

¹⁸ Uvedená judikatúra sa týka už zrušenej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, UL L 134, 30.04.2004, str. 114

¹⁹ C-380/98 University of Cambridge, rozsudok z 3. októbra 2000, I-08035

²⁰ C-337/06 Bayerischer Rundfunk and others, rozsudok z 13. decembra 2007, I-11173

²¹ C-373/00 Adolf Truley, rozsudok z 27. februára 2003, I-01931

²² C-599/10 SAG ELV Slovensko a.s. a iní proti Úrad pre verejné obstarávanie, rozsudok z 29. 03. 2012, C:2012:191

obstarávaní v znení neskorších predpisov²³ je v rozpore s ustanovením čl. 55 smernice 2004/18. Uvedené ustanovenie by bolo v súlade so smernicou iba za podmienky ak by obstarávateľ nepožadoval ani neprijal žiadnu zmenu ponuky uchádzača. Konanie bolo iniciované Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pričom výsledkom mali byť odpovede na prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu smernice Európskeho parlamentu a rady 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby. V tomto prípade sa jednalo o spor vo veci verejného obstarávania, ktoré začala Národná diaľničná spoločnosť formou užšej súťaže, pričom odhadovaná hodnota zákazky, ktorej sa verejná súťaž mala týkať bola viac ako 600 mil. eur. Zákazkou sa malo obstaráť poskytovanie služieb výberu mýta na diaľniciach a niektorých cestách. Niektorí súťažiteľia v rámci súťaže ponúkli priveľmi nízku cenu, a preto boli požiadaní o podanie vysvetlenia dôvodu takého rozdielu v cene oproti ostatným účastníkom súťaže. Účastníci na otázky odpovedali, zo súťaže však boli vylúčení rozhodnutím.²⁴

Záver

Interpretácia európskeho práva, ktorú Súdny dvor vykonáva v rámci prejudiciálneho konania má záväznú silu vo vzťahu nielen k účastníkom konania, ale vo vzťahu ku všetkým národným súdom členských štátov ako aj iným orgánom, ktoré budú aplikovať európske právo v budúcnosti. Judikatúra Súdneho dvora sa uplatňuje nielen na sporové strany v konkrétnom prípade, ale na strane druhej aj na neurčitý počet osôb, preto ho možno opakovane použiť. Výborný príkladom je rozsudok vo veci CILFIT. Rozhodnutia a závery Súdneho dvora prijaté v rámci prejudiciálneho konania musia brať do úvahy všetky súdy členských štátov, a nie iba súd, ktorý položil konkrétnu otázku. To znamená, že súdne konanie Súdneho dvora je rovnako záväzné ako ustanovenia, ktoré sa nachádzajú v európskom práve. Rozsudok Súdneho dvora je právoplatnou konečnou odpoveďou o obsahu právneho aktu EÚ. Ako už bolo uvedené, osoby, ktoré aplikujú právny akt EÚ v členských štátoch tento musia aplikovať konformne s judikatúrou Súdneho dvora.

²³ Znenie § 42 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z. v platnom znení v čase rozhodovania Súdneho dvora: Komisia môže písomne požiadať uchádzačov o vysvetlenie ponuky. Nesmie však vyzvať ani prijať ponuku uchádzača na zmenu, ktorou by sa ponuka zvýhodnila.

²⁴ Ježová, D.: Prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom EÚ, Eurokódex, Žilina, 2013, str. 127 - 129

Je potrebné však uviesť, že nejde o typické precedenčné právo ako ho poznáme v systéme common law, keďže v rámci prejudiciálneho konania Súdny dvor len interpretuje európske právo, ale neaplikuje túto interpretáciu na konkrétny prípad a na faktické okolnosti prípadu, čo je už úlohou národného sudcu. Avšak ak Súdny dvor plní funkciu ústavného súdu a vyhlási určitý akt európskeho práva za neplatný, tento sa už ďalej neaplikuje v žiadnom členskom štáte žiadnym orgánom. Zároveň rovnaké postavenie národného súdu a Súdneho dvora v konaní o prejudiciálnej otázke je osobitosťou špecifickou pre toto konanie.

Zásadnou je aj skutočnosť, že tzv. „ústavné európske právo“ a základné princípy európskeho práva boli vyvinuté práve prostredníctvom judikatúry Súdneho dvora a nie prostredníctvom legislatívnej činnosti alebo prostredníctvom medzinárodnej zmluvy.

Uvedené účinky platia rovnako v každej právnej oblasti rovnako aj v oblasti, kde sa prejudiciálne otázky dotýkajú verejného obstarávania. V tejto oblasti bolo prijatých viacero významných rozhodnutí, ktoré na základe charakteru záväznosti prejudiciálnych rozhodnutí prispeli k správnej aplikačnej praxi a vytvorili normu, ktorá sa nevyhnutne nespriavovala osobitným režimom.

Použitá literatúra

1. 238/81 CILFIT and Lanificio di Gavardo SpA v. Ministri of Health, rozsudok z 06. 10. 1982, Zb.r. 3415
2. -46/93 a 48/93 Brasserie du Pêcheur SA v. Nemecko a The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte: Faktortame Ltd. a iní rozsudok z 05.03.1996, Zb.r. I-01029
3. C-129/00, Komisia vs Talianska republika, rozsudok z 9. decembra 2003, I-14672
4. C-167/97, Regina v. Secretary of State, rozsudok z 9. februára 1999, I-666
5. C-26/62 NV Algemene Transport- en Expeditie Onderneming van Gend & Loos proti Nederlandse administratie der belastingen, rozsudok z 05. 02. 1963, Zb.r. 3
6. C-28-30/62 Da Costa en Schaake NV, Jacob Meijer NV, Hoechst-Holland NV v. Administration fiscale néerlandaise, rozsudok z 27. 03. 1963, Zb.r. 61
7. C-31/87 Gebroeders Beentjes z 20 septembra 1988
8. C-328/96 Komisia vs. Rakúska republiky, rozsudok z 28. októbra 1999, I-07479
9. C-337/06 Bayerischer Rundfunk and others, rozsudok z 13. decembra 2007, I-11173
10. C-343/96, Dilexport, rozsudok z 9. februára 1999, I-600
11. C-373/00 Adolf Truley, rozsudok z 27. februára 2003, I-01931

12. C-380/98 University of Cambridge, rozsudok z 3. októbra 2000, I-08035
13. C-44/95 Mannesmann, rozsudok z 15. januára 1998
14. C-599/10 SAG ELV Slovensko a.s. a iní proti Úrad pre verejné obstarávanie, rozsudok z 29. 03. 2012, C:2012:191
15. C-6/64 Costa v. ENEL, rozsudok z 15. 07. 1964, Zb.r. 585
16. Jacob, M.: Precedents and Case-based Reasoning in European Court of Justice – Unfinished Business, Cambridge University Press, NY, 2014
17. Ježová, D.: Prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ, Eurokodex, Žilina, 2013
18. Ježová, D.: Všeobecne o konaní o predbežnej otázke pred Súdny dvorom Európskej únie, In.: Acta Facultatis Iuridicae Universitatis Comenianae, Tomus XXX, 2012, Univerzita Komenského v Bratislave,
19. Komárek, J.: Federal Elements in the Community Judicial System: Building Coherence in the Community Legal Order, Common Market Law Review, Vol. 42, p. 9, 2005.
20. Recommendations to national courts and tribunals in relation to the initiation of preliminary ruling proceedings (2018/C 257/01)